

[Knud Kristensen.]

taget er kommet ind paa i hvert Fald en betydelig Del af de Lovforslag, som er til Behandling her i Dag.

Endelig er ogsaa undtaget de Priser, som det offentlige tager. Jeg kan nu heller ikke rigtig se, at dette skulde være fuldt begrundet. Formaalet er jo, som der staar, stort set at modvirke urimelige Priser, og hvorfor skal mere eller mindre omfattende — „omfattende“ i Betydningen „lokalt omfattende“ — offentlige Virksomheder have Lov til paa urimelig Vis at plyndre Befolkningen? Der er over for mig fremdraget visse Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder har solgt Varer, som er indkøbt for Prisstigningen, med et Par Hundrede Procents Avance. Det forekommer mig, at der meget vel, selv om man maaske i visse Tilfælde maa anlægge lidt andre Synspunkter, kunde være Grund til at beskytte Befolkningen mod en alt for ublu Behandling ogsaa af offentlige Myndigheder.

Saa er der Rentespørgsmaalet. Det er ikke Spørgsmaalet om Rentens Højde, jeg tænker paa. Jeg indrømmer, at der kan man vel meget vanskeligt, hvis man i det hele taget vil have denne Vare frem, komme væk fra at lade Tilbud og Efterspørgsel i nogen Grad bestemme, hvilke Priser der her skal være gældende, men det, jeg tænker paa, er Forskellen mellem Indlaansrenten og Udlaansrenten. Det er fremført for mig, at man har taget en meget betydelig Fortjeneste paa den Omsætning, som her foregaar. Nu ved jeg ikke, om Spørgsmaalet om denne Renteforskel er egnet til at komme ind under dette Lovforslag, men det er maaske ikke af Vejen i en Situation, hvor det i høj Grad er Renten, der fordyrer Varesnes Pris, ogsaa at have et vist Indseende med den Margen, som her er mellem, om jeg saa maa sige, Indkøbsprisen og Udsalgsprisen, at heller ikke den, som der staar i Lovforslaget, er helt urimelig.

Jeg indrømmer, at den Opgave, der her er Tale om, paa Grund af dens Omfang og paa Grund af Varesnes Uensartethed er meget vanskelig, og derfor maa det Raad, som skal have denne Bemyndigelse, Priskontrolraadet, selvfølgelig ogsaa have en meget stor Myndighed til at gribe ind. Jeg er for saa vidt ogsaa enig i, at her kan et Skønsmoment ikke lades ude af Betragtning, men Spørgsmaalet er jo, hvordan et Raad, der har denne vanskelige og meget krævende Opgave, bliver sammensat.

Det forekommer mig, at hvis Opgaven skal løses tilfredsstillende, er det af afgørende Betydning, at det bliver de rette Folk,

der kommer til at løse den, og her mener jeg, at der er to Hensyn, der maa tages. For det første maa de Folk, som skal have med denne Sag at gøre, have et vist og helst et stort Kendskab til Erhvervslivets Forhold og Vilkaarene for, at Virksomhederne kan fortsætte paa tilfredsstillende Maade. De maa sørge for, at der ikke bliver Tale om for stor Fortjeneste, men at der paa den anden Side bliver en Fortjeneste, saa de paagældende erhvervsdrivende kan fortsætte Virksomheden, for det kan vi jo allermindest i den nuværende Situation undvære. Det maa altsaa være Folk, som har Kendskab til Priser og Varer og Produktionsforhold, men paa den anden Side maa det selvfølgelig ogsaa være Folk, som ikke ved Behandlingen af de forskellige Sager er interesserede i de Spørgsmaals Afgørelse, som de træffer Bestemmelse om. Men jeg vil meget henstille, at Raadet, hvad jeg ogsaa ser der er Tale om, ikke i alt for høj Grad bliver sammensat af Kontorfolk, som faar Hovedindflydelsen ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal. Kontorfolk kan være meget dygtige og meget flinke paa deres Omraade, men der er jo ingen, der forlanger, at en Læge skal have speciel Forstand paa juridiske Spørgsmaal, eller en Jurist paa Lægevidenskab, og der er heller ingen, der kan forlange, at en Kontormand ad rent kontormæssig Vej skal have stor Erfaring med Hensyn til Priser og Erhvervsforhold. Derfor vil jeg meget henstille, at dette Raads Sammensætning ikke bliver en saadan, at det bliver Kontorfolkene, der faar det afgørende Ord. Jeg tror, der her skal tages et meget vidtgaaende Hensyn til praktiske Forhold, og de paagældende skal have Kendskab til Erhvervslivet og Handelen og de Virksomheder, som skal bedømmes af dette Raad.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det forekommer mig rigtigt, at der er indsat en Appellinstans, og jeg skal heller ikke indvende noget imod, at denne Appellinstans ikke er Domstolene, men jeg har lidt vanskeligt ved at se, at denne Appellinstans er rigtigt sammensat. Saa vidt jeg husker, er det af Ministeriet, den skal udnævnes, og hvis nu i hvert Fald flere af de Folk, som faar med denne Appellinstans at gøre, er nær knyttede til Handelsministeriet — og Folk, som skal udnævnes af Ministeren, kan jo ogsaa paavirkes fra den Side —, saa skal vi passe paa, at det ikke bliver noget nær de samme Folk, som træffer den første Afgørelse, der kommer til at dømme i Appellinstansen. Det maa være saadan, at disse to Ting er fuldstændig uafhængige af hinanden og ikke har nogen nærmere Forbin-